

រឿង មហាថោរនៅទល់ដែន

ភាគទី៣

- ស្រីដែលមានរូបល្អ ដូចអូន មិនគួរមានចិត្តអាក្រក់សោះ។

ថាហើយកាមាសើចក្តាកក្តាយ សើចព្រំពង។

- យី! អីលោកហ៊ានហៅរូបខ្ញុំអូនផង? ខ្ញុំជាប្អូនលោកពីកាលណាមក? មនុស្សអីក៏មានចិត្តប្រស្បា មុខក្រាស់ម៉្លេះ? ថាហើយ នាងច្រត់ដែនឹងចង្កេះនាង សម្លឹងមុខបុរសគ្មានប្រហែលឡើយ។កាមាសើចដដែល។

- បើមិនឲ្យហៅអូន តើឲ្យខ្ញុំហៅអីវិញ? ហៅបង? ហៅអ្នកបង? ហៅមិនកើតទេ?

នាងទេវីឮសម្តីចុងក្រោយនេះ នាងស្មានក្នុងចិត្តថា ប្រហែលបុរសនេះឃើញនាង និងមានន្ទហើយ ពីព្រោះកាមាត្រូវជាប្អូនបង្កើតរបស់មានន្ទ។ នាងខំទប់សេចក្តីអៀនខ្មាស ប្រឹងធ្វើទឹកមុខដដែល។

- យី! ចំណាស់ប៉ុន្តែខ្ញុំ លោកហៅខ្ញុំបងមិនបានឬ?

- ហៅមិនបាន ព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកយូរមកហើយ។ខ្ញុំចង់បានអ្នកជាប្រពន្ធខ្ញុំ។ខ្ញុំប្រាថ្នាលើកតម្កើងអ្នកឲ្យខ្ពស់ផុតអស់នារីដែលមាននៅលើលោកនេះ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកជំងឺដោយសារស្នាដៃខ្ញុំ។

- មិនបាច់និយាយច្រើនទេ! ខ្ញុំមិនត្រូវការឲ្យលោកលើកតម្កើងខ្ញុំទេ ពាក្យថោក គំនិតទាប ខ្ញុំមិនចង់ស្តាប់លោកទេ។

បុរសឡើងក្រហមស្លឹកត្រចៀក។ដោយស្រឡាញ់នាងទេវីពេក កាមាមើលមុខនាងឃើញល្អអ្វី ក៏ល្អម៉្លេះទេ ទោះកំពុងខឹងក្រញូរដូច្នោះក៏នៅតែល្អ។សម្លឹងពីរោះអ្វីក៏ពីរោះម៉្លេះ ទោះគំហក ជៀលត្នះប៉ុណ្ណោះហើយ ក៏នៅតែពីរោះ។អ្នកមើលមុខនាងដោយអង្វរ ហើយពោលថា៖

អត្ថបទអក្សរសិល្ប៍៖ មហាថោរនៅទល់ដែន

- ខ្ញុំទាប អ្នកខ្ពស់ បានជាខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ខ្ញុំសូមចិត្តអ្នកចុះ កុំខឹងអ្វីនឹងខ្ញុំ។ ដោយស្រឡាញ់ អ្នកពេកហើយ បានជាអម្បាញ់មិញ ខ្ញុំសុះមកឱបអ្នក។ សូមទោសអ្នកចុះ កុំប្រកាន់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ ពិតជាស្រឡាញ់អ្នកមែន។ ថ្ងៃនេះខ្ញុំចង់និយាយជាមួយនឹងអ្នកឲ្យបានវែងឆ្ងាយ ដើម្បីអ្នក យល់...។
- ខ្ញុំមិនបាច់ស្តាប់លោកទេ។ ខ្ញុំមិនចង់ស្តាប់ ខ្ញុំមិនចង់យល់លោកទេ។

កាមាខឹងចូលក្នុងចិត្ត ដោយមើលឃើញជាក់ថា ធម៌ត្រជាក់មិនបានការ។ អ្នកខាំធ្មេញ ដើរចូលទៅរកនាង ប្រាថ្នាគិតចាប់គំហែង ចាប់ដោយកម្លាំងតែម្តង។ នារីសម្លឹងបុរសយ៉ាង កាចបំផុត។ កាមាទុចងក់។ នាងពោលថា៖

- កាមា! កាមា! កាមា! កុំចូលជិត! តែបើចូល មានតែស្លាប់ និងរស់ប៉ុណ្ណោះ!
- ខ្ញុំមិនថយមួយជំហានទេ។
- ឈប់! កាមា បើចង់និយាយនឹងយើងណាស់ ឈរឲ្យស្ងៀមមួយកន្លែងចម្ងាយបីម៉ែតពីយើង។ អើ! ធ្វើយ៉ាងហ្នឹង បានហៅថ្ងៃថ្ងៃ ពេញដោយជាកូនប្រុស។ ឥឡូវនិយាយមកចុះ បើពេញជាកូនប្រុសព្រះកម្ពុតមែន ខ្ញុំស្តាប់។
- អ្នកជ្រាបទេ? ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកយូរមកហើយ។ ឪពុកខ្ញុំ ព្រះកម្ពុតជាចៅហ្វាយលើភពដែនដី ចង្វាត់សិរីសោភ័ណនេះ។ ខ្ញុំអាចសូមឪពុកខ្ញុំ ចូលដណ្តឹងអ្នកបាន។ តែខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ដឹងចិត្តអ្នកបន្ថែមបន្តិចទៀតទេ បានជាខ្ញុំតែងឆ្លៀតឱកាស ចង់ជួបនឹងអ្នក ដើម្បីយើងនិយាយគ្នាឲ្យដឹងដើម ដឹងចុងបន្តិច។ ឪពុកខ្ញុំប្រាកដជាស្រឡាញ់អ្នកដែរ ពីព្រោះគាត់បាននិយាយដំណាលពីរឿងអ្នករឿយៗណាស់។
- ឪពុកលោកតំណាលពីគ្រប់ស្រីដែលមានរូបល្អៗនេះជាការធម្មតាទេ។
- ទេ! លោកប្រហែលជាចង់បានអ្នកជាកូនប្រុសដែរ។
- ប្រហែលជាចង់បានខ្ញុំយកទៅធ្វើជាប្រពន្ធខ្លួនឯងទេដឹង? ឪពុកលោកជាមនុស្សមកពីអរិចី ប្រពន្ធរាប់ដប់ម្ភៃ លួចកូនគេ លួចប្រពន្ធគេ។
- យីអ្នក! ខ្ញុំនិយាយមិនស្តាប់ បានតែបងមានន្ទប្ប ទើបនិយាយស្តាប់បាន?

អត្ថបទអក្សរសិល្ប៍៖ មហាថោរនៅទល់ដែន

- អើ! ខ្ញុំស្តាប់តែមានន្ទពិតប្រាកដមែន។មានន្ទជាគូសង្សារខ្ញុំ ជាប្តីខ្ញុំពេញចិត្ត។ អើ! អើ! បើកាមាឯងជាប្អូនមានន្ទ ហើយដឹងថាមានន្ទជាបងកាមាឯងស្រឡាញ់ខ្ញុំហើយ ម្តេចក៏កាមាឯងមកស្រឡាញ់ខ្ញុំទៀត? ឬចង់ក្បត់មានន្ទជាបងបង្កើត? លោកក្បត់ចុះ តែខ្ញុំ ខ្ញុំមិនក្បត់ទេ។កាមា! ខ្ញុំសូមលោករកស្រីណាទៀតទៅ មិនខ្វះទេ ស្រីល្អនោះ។តែធ្វើដូច្នោះ នាំឲ្យបាក់បែកគ្រួសារយើងទេ។ទៅ! កាមាអញ្ជើញទៅចុះ។

កាមារឹតតែខឹងទៀត អ្នកសំឡក់នាងទេវីស្ទើរធ្លុះពីរបី។ខ្យល់គំនុំមួយ បោកមកលើដួងចិត្តអ្នកដូចព្យុះសង្ឃ័យយ៉ាងរហ័សអ្នកបែរមុខចេញ ស្ទុះលោតកាត់គុម្ពផ្កាមួយ ពីមួយទៅមួយ តម្រង់ទៅគេហដ្ឋានព្រះកម្ពុតឌីពុក។

នាងកញ្ញាទេវីបានឮរ ដូចដកបន្ទាពីដើមទ្រូង ឮរចិត្ត ឈរមើលកាមាដែលបាត់ទៅ។ អស់កម្លាំងហេវ នារីដើរមួយៗទៅកាន់ផ្ទះនាង។

(សូមរង់ចាំតាមដានភាគទី៣ នៅសប្តាហ៍ក្រោយ)

